

Cesta svetla zasvätených

Úvod:

Drahý Ježiš, tvoje zmŕtvychvstanie je svetlom do všetkých našich dní. Bez tvojho zmŕtvychvstania by sme neboli, nežili by sme zasvätený život, nemali by sme dôvod pre všetko to, čo robíme. Ty si to Svetlo, ktoré dáva zmysel všetkému. Dovoľ nám zamýšľať sa nad zmyslom nášho života a nedovoľ nám zostať stáť len v tieni kríža, ale urobiť ďalší krok k veľkonočnej nedeli, ktorá má zavriešenie vo večnosti.

1. Pán Ježiš vstal z mŕtvych (Mt 28,1-7)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Niet ho tu, lebo vstal.

Ako často niečo hľadáme! Mobil, kľúče, okuliare... Ale často zabúdame hľadať odpovede na podstatné otázky nášho života. Akoby všetci okolo nás mali za nás nájsť odpovede a nám už len povedať výsledky, a my by sme už podľa výsledkov mali len žiť. Aké jednoduché!

Ale život nám bol daný, aby sme hľadali odpovede každý za seba. Nie za komunitu, nie za spolusestru, spolubrata. Za seba. Čo mne hovorí Boh, ticho, okolnosti?

Prajem nám všetkým, aby sme sa nebáli vykročiť a hľadať. Hľadať ako ženy pri prázdnom hrobe, kde zdanlivo nenašli nič. Ale to „nič“ znamenalo obrovskú životnú odpoveď.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

2. Peter a Ján pri prázdnom hrobe (Jn 20,1-10)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Bežali obaja.

Zasvätený život má veľa spoločných črt s vrcholovým športom. Ak sa chceme posúvať, musíme zanechať veľa z toho, čo robíme, poznáme, máme v obľube. Prináša nám veľa odriekania, ak chceme skutočne dosiahnuť víťazný cieľ. A má to ešte jednu spoločnú črtu s vrcholovým športom. Aj keď každý beží sám za seba, predsa sa musí pozrieť aj na iných a pomôcť im, keď nevládu. Prežívať život fair play. Možno niekedy nechápeme, aj keď vidíme. Tak veľmi podobní Petrovi a Jánovi! Napriek všetkému, čo vieme, a čo vedeli oni dvaja. Tak veľmi potrebujeme svetlo na našej ceste!

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

3. Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne (Jn 20,16-18)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Oslovil ju menom.

Aj nás Ježiš oslovil menom. Menom, ktoré nám kedysi vybrali rodičia. Oslovovali nás nežne, v zdobneninách, a aj takým spôsobom nám prejavovali lásku. Ježiš nás menom pozýva každý deň až ku dňu, kedy sa s ním osobne stretieme, aby sme ho spoznali takého, aký skutočne je.

A budeme na neho hľadiť rovnako prekvapenie ako Mária Magdaléna, lebo až vtedy uvidíme pravdu v jej plnosti.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

4. Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom (Lk 24,13-19)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Niektoré ženy z našich nás aj naľakali.

Niektoré naše dni sú také, že nie sme schopní vidieť veci inak. Jednoducho, máme svoje zaužívané cesty a každá zmena, aj pozitívna, nám robí problém. Zmena v komunite, zmena komunity, začiatok inej formy pastorácie. A ten, kto prichádza s novým nápadom, novou víziou, nás naľaká. Stane sa v určitom zmysle nepriateľom, lebo vymýšľa. Ale v tej chvíli je potrebné zdvihnúť hlavu, pozrieť sa na situáciu z inej perspektívy. Lebo Boh vie niekedy zažartovať na našich koľajniciach tak, že nás vykoľají. Boží humor. Ten vie vyľakať, ale nikdy nie je škodoradostný.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

5. Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba (Lk 24,28-35)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

A oni porozprávali, čo sa im stalo cestou.

Niekedy potrebujeme dlhý životný úsek, aby sme pochopili, čo sa stalo, a prečo sa to stalo. Až z inej perspektívy vidíme, čo v našom živote malo zmysel, a sme ochotní o tom hovoriť. Ale to, že budeme o našej skúsenosti hovoriť, ešte neznamená, že ten, komu to povieme, nám aj uverí. Akosi je pravdivé staré príslovie, že najlepšie sa učí na vlastných chybách. Žiaľ. Koľkokrát nám niekto povie, že už nám to hovoril? Tak ako emauzskí učeníci, aj my musíme len trpezlivo vysvetľovať, kým sám Ježiš nezmení vnímanie iných okolo nás.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

6. Ježiš sa zjavuje učeníkom (Lk 24,36-49)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Len sa divili.

Pravda je niekedy prekvapujúca. Život v komunite dokáže prekvapiť. Aj život v zasvätení dokáže prekvapiť. A vtedy ostáva len chvíľa na ticho a adoráciu. Stáť pred Ježišom a diviť sa. Nič iné sa nedá robiť. Spoznať Ježiša v prítomnej chvíli znamená kľaknúť na kolená v údive. Niekedy ten údiv spôsobí, že zabudneme rozprávať. Ale tá chvíľa mlčania musí byť pre obdiv a pre krásu, nesmie byť na úkor spoločenstva, ktoré nás chce počúvať. A možno práve vtedy, keď chladne láska. Aby sme dokázali obdiv vložiť do lásky, musíme správne mlčať i hovoriť.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
E: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

7. Ježiš dáva učeníkom moc odpúšťať hriechy (Jn 20,19-23)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.
E: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Pokoj vám!

Niekedy naše komunity vyzerajú ako vojnové bojisko. Každý bojuje proti každému, každý si chráni miesto na slnku. Napriek všetkému, čo nám Ježiš povedal, čo nám sľúbil, aký voči nám bol. V tejto kritickvej chvíli je potrebné dosiahnuť Kristov pokoj. Pokoj, ktorý pramení z evanjelia a Božích prisľúbení. Opakovať si „frázu“ veľkonočného príbehu - pokoj vám, pokoj tebe sestra, brat. Pokoj pre tvoju dušu, pre tvoje telo, pre tvojho ducha. Pokoj, ktorý korení v Kristovi a jeho láske.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
E: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

8. Ježiš posilňuje Tomášovu vieru (Jn 20, 24-29)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.
E: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Neuverím!

Akosi sme si zvykli, že naše rehoľné rúcho, naša košeľa, kríž na hrudi - to všetko hovorí o našom zasvätení, o našej viere. A pritom viera je dar, o ktorý sa neustále treba starať. Vieru nezabalíme do našich habitov. Vieru treba pestovať ako krehký kvet. Ježiš v evanjeliách často hovorí podobnosťami, kde sa niečo pestuje. Aj vieru treba pestovať, starať sa o ňu, nedať jej zahynúť vo formalizme príkazov a zákazov našich konštitúcií, ale zveľaďovať ju a dávať jej z našich konštitúcií väčší vzrast.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
E: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

9. Ježiš sa zjavuje učeníkom pri Tiberiadskom mori (Jn 21,1-14)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.
E: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Idem loviť ryby!

Niečo treba robiť! Niečo! Vtedy, keď nevychádza nič, keď sa všetky plány rútia. Vtedy musím zmeniť prácu, zmeniť komunitu, zmeniť celý svet. Takto to však nefunguje! Keď sa niečo nedarí, vtedy treba vytrvať na svojom mieste v komunite, v práci... i na tom mieste, kde sa nedarí. Nezatvoriť sa, neizolovať sa, nič nemeniť. Vtedy treba ostať tam, kde to nejde. Vtedy totiž prichádza požehnanie.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
E: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

10.

Ježiš udeľuje Petrovi primát v Cirkvi (Jn 21,15-19)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Ty vieš, že ťa mám rád.

Čo všetko má človek rád? Kávu, chipsy, šport, svoju rodinu, ľudí v komunite? Ale kde ostala pravda o tom, že mať rád prináša viac? Nielen bolesť hlavy zo závislosti na káve či sladkostiach. Mať rád znamená aj zriecť sa svojho komfortu. Mať rád znamená aj zabudnúť na seba a naučiť sa viac pozerieť na druhých. Aby sme sa nemuseli v komunitách pýtať, či nás má naša spolusestra či spolubrat rád, je potrebné začať od seba. Byť tým malinkým svetielkom zapáleným od Krista. Mať rád ako prvý.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

11. Ježiš posiela učeníkov do celého sveta (Mt 28,16-20)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Chod'te teda.

Máme svoje sny, máme svoje plány. Kristovo zmŕtvychvstanie nám však prekrížilo všetko, čo sme si vysnívali. Nezničil nám to, len ukázal tú správnu cestu. Ako keď slepcovi niekto ponúkne rameno a dovedie ho tam, kam treba. Ísť tam, kde sprevádza Ježiš je také dôležité! Jednoduché kráčanie s Kristom je niekedy veľmi náročné. Ale plné svetla.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

12. Ježiš vystupuje do neba (Sk 1,3-11)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Poskytol mnoho dôkazov, že žije.

Aké je niekedy náročné uveriť jednoduchej informácii! Často dávame doplňujúce otázky a akúsi skúšku správnosti - to naozaj? Fakt? Vážne? Aj Ježiš nám poskytuje množstvo dôkazov o svojom živote a predsa je niekedy jednoduchšie nasledovať Ježiša na Golgotu, ako ho sprevádzať po jeho vzkriesení. Akoby sme zastali na Golgote a bolo nám dobre v samomučeníctve a zúfalstve. Veľkonočné precitnutie je plné odvahy. Obzri sa! Možno aj teraz ti Ježiš ukázal, že žije. A to je skvelé!

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

13. S Máriou v očakávaní Ducha Svätého (Sk 1,12-14)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Jednomyseľne zotrúvali na modlitbách.

Jednomyseľne... Niekedy počas spoločnej modlitby sa človek cíti ako na mori. Modlitby ho nesú a nemusí sa ani namáhať. Je to také jednoduché! Myšlienky plávajú ako ryby v mori, niekto sa predmodlieva a ja sa nechám unášať. Ale kde je tá moja časť jednomyseľnosti? Kde je tá moja chvíľa, keď aj ja prosím za ostatných? Ježišu, postav ku mne tvoju Matku, aby moje modlitby neboli len vodou, ale skutočným morom, kde môžu plávať všetci, ktorí ma prosia denne o modlitby.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

14. Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého (Sk 2,1-6)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Boli zmätení.

Neviem, nevieme... Často sa rozbehneme a zabudneme prosiť o svetlo Ducha Svätého. Zabúdame ho pozývať do rozhodnutí, ktoré výrazne zmenia náš spôsob života, našu spiritualitu. Máme strach zo zmeny. Takto sme to robili vždy, takto to máme vyskúšané... Ale ty jediný si svetlom, Pane, ktoré ukazuje správny smer. Ty nám dávaš Ducha, ktorý ukazuje cestu. Naša zmätenosť sa stratí, keď prídeš. Príď! Príď, Pane Ježišu!

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

Záver

Často sa utápame v beznádeji, depresiách, smútkoch. Akoby sme zabudli na to, že ty Pane si víťaz, že ty si už zvíťazil.

Dopraj nám dívať sa viac do svetla a užívať si silu a krásu veľkonočného rána, aby sme mali odvahu denne kráčať k večnosti.

Ty žiješ a svietiš nám na cestu života.